

★ క్షణంలో సగం ★

“ శారద ”

గొంగళ మన్నయ్ గంటలు. ఎక్కడిదీ గంటల కట్టం! అనంత బ్రహ్మచారి బ్రహ్మచారి దేవాలయం ముందు మోకరిల్లి వాడు మాకీ యుద్ధమని చెప్పే బాధ కాదు ఈ గంటల నివాదం! పాపం! ఆర్థత్రాణ వరాయణత్వం ఏనాడో వాదిలి వదవీచ్యుతుడైన జ్ఞాన సంపన్నత బ్రహ్మచారిని మానవ నిరాకరణతో ధ్వంసుడైన దేవుడి ఆర్థ నాదమేమో! ఆకారం నశించి మూలుగుతున్న ఆధ్యాత్మ భావాల ధ్వనికూడా కావచ్చు.

కొరియాలూ యుద్ధ బ్రహ్మచారి కలిగించిన ధరల విలయంలా సంపూర్ణ వెట్టే ఘోషకూడా కావచ్చు. ఉం... ఉండండి ఆ గంటల ధ్వనిలో విదో మానవ స్వరం వినిపిస్తున్నది.

‘నికన్నీ అట్టాగే వినిపిస్తాయి’ అంటున్నాడు తర్కశాస్త్రం చదువుతున్న విలాసరావు.

విలాసరావు బ్రహ్మచారిని జీవాన్ని నైస్సు బ్రహ్మచారిం భౌతిక దృష్టిలో చూచి చూకం వేస్తాడు. మనిషిని మరలతో, మెదడులేని యం త్రాలతో పోల్చి అలవాట్ల సముదాయంగా కొలుస్తాడు.

ఆధ్యాత్మికలు బ్రహ్మచారిని వాదిలిన చెత్తని పునరుజ్జీవం చేసే బెట్రుండే రస్సెల్ భాషలోని నర్కసున్నీ, యుద్ధాటవసాన్ని-డానింగ్ స్ట్రీట్ 10వ నెంబరు ఆజ్ఞల్ని, వాషింగ్టన్ పెరికేకల్ని, మనుషులకి నీలిగా న్యాయంగా బ్రహ్మచారిం చెయ్యడం, విలాసరావుకి ఫాషన్ అయింది.

అదేకాదు.

మన్నితంగా - మనుమారంగా-నికన్నీ మృద యానుతాపంతో వింటేగాని ఆర్థంగాని మాన వాక్రందన - బ్రహ్మచారి ఘోష - వినిపించదు విలాసరావులాంటి జ్ఞానసంపన్నులకి. కులభేదాల మృరత్వం మీద కతాబ్దాల తరలడిగా వినుగు లేక ఉపన్యసించిన విలాసరావు ఎం. వి. ఎల్. ఎల్. వి.కమ్యూనల్ జి. వో. రద్దయిపోగలదని విలయ తాండవం చేస్తున్నాడు. కా లే జీలు మూడేవుంచి సీటు అందరికీ, కలాలవారి నిష్ప త్రిలో వంచి వెట్టడం; అణగదొక్కబడ్డ వాళ్ళబట్ట

బౌదాధ్య బ్రహ్మచారిం చెయ్యడం, విలాసరావు లాంటి విజ్ఞానికి ఇట్టం. ఫ్యాషన్. అవసరం. రా కీయ తంక్రం...!

ఈ తర్కం అంకటి విజ్ఞానంలేని సామాన్య లైన, నాకూ నీకూ ఈజనానికి అందకపోవచ్చు ఆర్థంకాకపోవచ్చు. కాని ఒక సత్యం మాత్రం అద్దంలా బ్రతివింబంలాగా కనిపిస్తూంది. ఎంత అజ్ఞానికి కూడా అవగాహన అవుతుంది. ఎక్కువ కాలేజీలుండి, అందరికీ, చదువుకోవాలన్న బ్రతి చాడికీ సీటు ఉండాలనటం కాదా న్యాయం? అందరికీ పని కల్పించటం కాదా, కర్తవ్యం? ఉన్న మూడు ఉద్యోగాల్ని వంచటానికి జి. వో. లు నృష్టించి, దాన్ని సమర్థించటానికి విలాస రావుల్ని, తర్కశాస్త్రాల్ని పొగుచెనుకోవటం జ్ఞానమా - విజ్ఞానమా?

కాని ఇట్టాంటికర్కాన్నే-నికాలబ్రహ్మచారిమా నిష్పక్ష పాక్షికమూ స్వాతంక్రం సాభా తృత్వం - బ్రేడ్ మార్కులూ వేసుకున్న దిన బ్రతికలు వతాక కిర్కలతో బ్రహ్మచారింబ్రే- ఆనాధ మానవులు ఎక్కడ చెప్పుకోగలరు! ఏ కోర్టులు విచారించి ఏం న్యాయం మండి స్తాయి!

తెలివగల వాళ్ళకి ఉద్యోగా లివ్వటం స్వార్థం అయితే, తెలివి తక్కువవాళ్ళకి అధి కారా లిచ్చి, వరిపాలనని ఆయోమయం చెయ్యటం నిస్వార్థం అవుతుంది కాబోలు! ఏమయినా విలాసరావు విజ్ఞానాన్ని, కాదంటానికి ఈ అజ్ఞా నులకి ఆస్కారం ఎక్కడిని?

ఆ గంటల నికాణంలా వినిపించే నిర్వచనం ఏమిటో! లోకాన్ని అవరించుకునే భయావమా మైన చీకట్లకి దయ గల్గుతుందని ప్రార్థనలు చెయ్యటం పృథా. వెలుగు వొచ్చేవరకూ వేచి వుంటానికి సుఖమైన నిండు విస్తరణ, మెత్తని శయ్యలూ, ఆందమైన బొనిన భార్యలూ మనకి- దరిద్రులకి-లేవు. వెంటనే కనిపించే భవిష్యత్తులో వెలిగే ఉమా కన్యకానా ఎదురు వెళ్ళాలిమనం.